

A megtartó imádság

Ének: 42: 1; 2 - 7; 475; 236.

Köszöntés: „Ti vagytok a tanúim, mondja az ÚR, és szolgálaim, akiket kiválasztottam, hogy megismerjetelek, és higgyetek nekem, és megértsétek, hogy csak én vagyok. Elöttem nem jött létre isten, és utánam sem lesz soha. Én, én vagyok az ÚR, rajtam kívül nincsen szabadító! Én megmondtam, és elhoztam a szabadulást; én hirdettem ki, nem valamely idegen isten köztetek, és ti vagytok a tanúim – így szól az ÚR –, hogy én Isten vagyok. Kezdetől fogva csak én vagyok, és nincs, aki kezemből kimentsen; ha én cselekszem, ki változtathatná meg azt?” Ézsaiás 43: 10-13.

Bibliaolvasás: „Némely ember bűnei nyilvánvalók, előtte mennek az ítéletre, másokat pedig követnek. Hasonlóképpen nyilvánvalók a jó cselekedetek is, és amelyekkel másképp áll a dolog, azok sem rejthetők el. Akik a szolgaság igája alatt vannak, saját uraiknak adják meg a kijáró tiszteletet, hogy Isten nevét és a tanítást ne káromolják miattuk. Akiknek pedig hívó uraik vannak, azokat ne becsüljék le, mivelhogy testvérek, hanem annál inkább szolgáljanak nekik, éppen azért, mert hívők és szeretettek, akik a jótéveszben buzgólkodnak. Ezeket tanítsd, és ezekre buzdíts! Ha valaki mást tanít, és nem tartja magát a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédeire és a kegyesség szerint való tanításhoz, az felfuvalkodott, aki semmit sem ért, csak betegesen szereti a vitát és a szópárbajt, amelyből irigység, viszálykodás, káromlások és rosszakaratú gyanúsítások származnak. Ezek megbomlott elméjű és az igazságtól megfosztott emberek hiábavaló torzsalkodásai, akik az istenfélelmet nyereszkesedésnek tekintik. De valóban nagy nyereség az istenfélelem megelégedéssel, mert semmit sem hoztunk a világra, ki sem vihetünk semmit. De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe meg csapdába és sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek csak pusztulásba és romlásba döntenek az embereket. Mert minden rossznak gyökere a pénz szeretete, amely után sóvárogva némelyek eltévelyedtek a hittől, és sok gyötrelmet szereznek maguknak. De te, Isten embere, kerüld ezeket, viszont törekedj az igazságra, az istenfélelemre, a hitre, a szeretetre, a béketúrásra, a szelídségre. Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívtattál, és amelyről szép vallástétellel vallást tettél sok tanú előtt.” 1Tim 5: 24-6: 12.

Alapige: „A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel! Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” Fil 4:5-7.

Szeretett testvéreim! Miközben hálatelt szívvel állunk Urunk trónja előtt, nem tehetjük meg azt, hogy nem veszünk tudomást arról, hogy milyen állapotú világ vesz körül bennünket a testünkön kívül és a lelkünkön belül. A civilizációnk összeomlása semmit nem hagy érintetlenül. Globális járvány, perzselő hőség, szárazság és éhínség, több tíz ezer hektáron lángoló erdőségek, tűztornádók, hurrikán erősségű forgószelek, jégeső, földönfutóvá tett emberek menekülő milliói, akiknek nincs reménységük, genetikai mérnökösödés és keresztyénség helyett sátánizmus. Ezt a sötét mélységet figyelembe véve megkérdézzük, hogy a világnak ebben a felbomló apokaliptikus állapotában mi módon őriztetik meg a szívünk és teljes gondolkodásunk

Krisztus Jézusban, hogy mi ne felbomolva¹ elégjünk, hanem Krisztus hasonlatossága szerint átalakulva² Istennel éljünk?³ Egyszerűbben kérdezve, miként lehetséges, hogy szelídlelkűségünk soha ne törjön meg, ne roppanjon össze, a szívünk ne hasadjon ketté, a gondolkodásunkat ne nyelje el a téboly, ne eméssze meg az aggodalmaskodás, akkor, amikor az általános felbomlás⁴ lángjai már kívül és belül is nyaldosnak bennünket is? Azt kérdezzük, hogy miképpen nem válunk magunk is szélmalomharcot vívó vitázóvá, szópárbaj hősövé vagy hiábavaló torzsalkodóvá, az irigység, viszálykodás, káromlások és rosszakaratú gyanúsítások áldozatává, vagy egyenesen az igazságtól megfosztott megbomlott elméjű emberré, olyanná, aki az istenfélelmet nyereszkesedésnek tekinti? Egyáltalán lehetséges-e épségben maradni a felbomlás⁵ jelenlegi lángjai⁶ közepette? Lehetséges-e, hogy ne ragadjon el a sátán meggazdagodásnak és aggodásoknak nevezett gyötrelmekkel teljes csapdája, vagy ha megfogott, akkor kiszabaduljunk belőle? Érvényesek-e tehát ebben a szélsőséges léthelyzetünkben az apostolok és a mi Urunk Jézus Krisztus imádságra való felszólításai és még inkább az imádsághoz fűzött ígéretei? A felelet pedig egy határozott „IGEN, lehetséges és érvényes!” Úgy az imádkozásra való felszólítás, mint az ígéretnek nekünk szólnak, akik ma, itt és most hallgatjuk az Igét! Emlékezzünk meg viszont arról is, hogy Urunk Jézus azt kérdezte az utolsó napok embereitől, hogy vajon talál-e hite, amikor ő visszajön?⁷ Az értünk visszajövő Krisztus, ha talál még hitet e földön, akkor ez azt jelenti, hogy a hit által Isten megtartott és megőrzött bennünket Krisztusban.

A világ végzetes és apokaliptikus állapotában az egyetlen lehetséges emberi és keresztyéni állapot a szünet nélküli imádkozás (1Thess 5:17), éspedig Krisztussal együtt.

Milyen legyen tehát ez az imádkozás, melynek koronája az, hogy a Krisztusra felnéző hit által, testestől-lelkéstől megőriztetünk Krisztusban, amikor aggodások helyett ráadásként kapjuk meg Atyánktól mindazt amire szükségünk van és a felettébb való boldogságot is? (Ef 3: 21)

Az apostol „imádkozzatok⁸” felszólítása tehát minden keresztyén számára minden időben és állapotban érvényes. Az idő lehet alkalmas és alkalmatlan, állapotunk lehet békés és boldog,

¹ λύω (lüó) 1) kiköt, old, elold, megold, felold, kiold, meglazít 2) szabaddá tesz, kiszabadít, feloldoz, (kötélből) kioldoz, (bilincstől) megszabadít 3) összetör, leront, lerombol, megsemmisít (Ef 2:14, 1Jn 3:8) 4) összetörik, szétesik, felbomlik (Csel 27:41, 2Pt 3:10-12) 5) (pecsétet) feltör (Jel 5:2) 6) felbont, szétszed, részekre bont (Jn 10:35) 7) (tömeg) eloszlik (Csel 13:43) 8) eltöröl, érvénytelenít, hatálytalanít (Jn 5:18).

² Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először akik meghaltak volt a Krisztusban; Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk. 1Thess 4:16-17.

³ Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek nektek szent életben és kegyességben, Akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövételét, amelyért az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égvé megolvadnak! 2Pét 3:11-12.

⁴ Az Úr napja pedig úgy jó majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnék. 2Pét 3:10 és 12v.

⁵ 2Pét 3:11-12.

⁶ Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tűztől, amely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek; Sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljete, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek. 1Pét 4:12-13.

⁷ Hát az Isten nem áll-e bosszút az ő választottaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűró is irántuk? Mondom nektek, hogy bosszút áll értük hamar. Mindazáltal az embernek Fia mikor eljő, avagy talál-e hitet e földön? Luk 18:7-8.

⁸ εὐχόμεαι (eukhomai) 1) ünnepélyesen megfogad / megígér (klasszikus görög jelentés) 2) állít, kijelent; vallja magát vminek (klasszikus görög jelentés) 3) kíván 4) kér 5) imádkozik, könyörög. πρὸς (prosz) Tárgyesettel: 1) -hoz, -hez, -höz 2) -nak, -nek 3) -val, -vel 4) (idő) -ig 5) -ért, miatt 6) vminek a céljára 7) ellen 8) szerint, vminek megfelelően 9) -nál, -nél, között Birtokos esettel: 10) -ra/re, javára, -ért Részes esettel: 11) -nál, -nél, mellett, közel vmihez, közelében 12) -on, -en, -ön. προσεύχομαι (proszeukhomai) imádkozik, Istenhez beszél, könyörög.

vagy próbákkal, üldözésekkel és bajokkal terhelt. Ebben az imádkozásban, amiképpen a lélegzésben, soha nincs szabadság, vakáció és semmilyen szünet. Ahogy a lélegzésnek úgy az imádkozásnak, szüntelenül történnie kell (1Thess 5:17), mert az, ami a világban van nagy erővel akar elszakítani Krisztustól. A sátáni ördög teljes haderejével akarja megtörni a Krisztussal, egymással, sőt most már az önmagunkkal való egységünket is. Ma a Földközi tenger partján álló Valencia utcáin a városi önkormányzat döntéséből a következő feliratú plakátok láthatók:

"Valenciában vannak szeméremtestű férfiak és péniszes nők"⁹

Magának követel mindent ez a mennyben megbuktatott hatalom, - még a mi teremtő Istenünknek és Atyánknak alkotói szuverenitását is, - holott semmije sincs, mert minden hatalom a mi Urunké, a földön is (Mt 28: 18), aki a kígyó fején tapos (1Móz 3:15). Viszont Isten a fiúság próbája (Zsid 12:6-11) miatt a lelkünk határának közelségéig engedi ezt a bukott angyalt, a vádlót, mint ahogyan azt Jóbbal is tette, akitől az életén kívül mindenét elvehette (Jób 1:12 és 2: 6).

Jakab apostol szerint ez a megállás nélküli imádság két részből áll, az egyik a kölcsönös vallástétel a bűneinkről, a másik pedig az egymás javáért gyakorolt közbenjárásból,¹⁰ éspedig a váltság kőszikláján állva. Pál ennek az imádságnak mutatja meg a többi, összesen négy arcát, amikor így szól:

„Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” Fil 4:6-7.

A szüntelen való imádkozásnak az egyik arca tehát a kölcsönös vallástétel a bűneinkről és az egymás javáért gyakorolt közbenjárás. Ez mindenekelőtt a Mindenható Úr Isten előtti hódolat állapotában való jelenlét, történés és élet, de nem pusztán a bűnös, kicsi, jelentéktelen porszem¹¹ és a hatalmas Mindenható Isten, az Úr és rabszolga viszonyrendszerében, hanem a mennyei Atya és a váltság által megváltott Isten gyermeke, az érthetetlen és felfoghatatlan kegyelem viszonyában, a pap-király és vele egy vér testvérei, valamint a Völegény és menyasszony viszonyában! Igen, mi ilyen állapotban állunk a Mindenható Szent Isten, a mi menyői Atyánk és a mi Urunk Jézus Krisztus előtt.

Krisztus Jézussal egybeforrva mondjuk mennyei Atyánknak, hogy „legyen meg a te akaratod”, mint Isten gyermekei imádkozunk így, miközben ennek az akaratnak dicsőítésére kérünk életünket fenntartó és javunkat szolgáló dolgokat hálaadással és gyermeki bizalommal. Nem azért könyörgünk és esedezünk tehát, hogy az imádság által, mint egy létrán felkapaszkodjunk magunkat az Úr papjai, az Isten gyermekei vagy a Krisztus menyasszonya méltóságba. Nem. Ellenkezőleg! Azért nyögünk és fohászkodunk az egész teremtett világgal egyetemben mind idáig mert maguk is a Lélek zsengejének birtokosai vagyunk, és így fohászkodunk magunkban, várván a fiúságunk teljességét, a mi testünknek megváltását (Róm 8:22-23), vagyis a feltámadást és Urunkhoz való elmenetelünket. Erre készít fel bennünket Istennek Szentlelke! Ez a legfőbb célja a Krisztus földi menyasszonyának, a Völegény számára való készség és

⁹ ALEX SERRANO in Las Provincias, Viernes, 9 junio 2017, 01:05. <https://www.lasprovincias.es/valencia-ciudad/valencia-hombres-vulva-20170609002953-ntvo.html>

¹⁰ Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése. Jak 5:16.

¹¹ Ím a népek, mint egy csöpp a vederben, és mint egy porszem a mérlegserpenyőben, olyanoknak tekintetnek. Ézsaiás :40:15.

készenlét; Szentlélek minden mást ennek a fő célnak rendel alá, így minden földi szükségünket és kívánságunkat is.

A szüntelen imádkozásnak a másik arcát a könyörgés ige görög szava jelöli, a „δέομαι (deomai)” 1) szüksége van valamire (klasszikus görög jelentés) 2) kér, könyörög ige. Jézus Krisztus maga is, - olvassuk a Zsidókhöz írt levében, - kimondhatatlan fohászokkal és kiáltásokkal gyakorolta a fiúságnak ezt a közbenjáró könyörgését, sőt most is, mint egyetlen Főpapunk így jár közbe értünk Istennél. A Zsidókhöz írt levében ezt így olvassuk:

„Én Fiam vagy te, ma szültelek téged. Te örökké való pap vagy, Melkisédek rendje szerint. Ki az ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért. Ámbár Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmisséget; És tökéletességre jutván, örök üdvösség szerzője lett mindazokra nézve, akik neki engedelmeskednek, nevezetve az Istentől Melkisédek rendje szerint való főpapnak.” Zsid 5:5-10.

Tehát a testi lelki szükség egzisztenciális kiáltása ez! Ez csupán a mi Urunk kiáltása, hanem a miénk is! A halálból és a teljes elmúlásból való kiáltás ez, a kút mélyéről, a legaljáról, ahol minden oldalról csak bezártság és sötétség ölet, de ahonnan mégis föltekintve, apró fénypontként látszik a menny. Olyan szükség ez, amiben a „segíts önmagadon” és „kapard ki a gesztenyédet” arrogáns és cinikus sátáni bölcselkedése mit sem használ, mert csak egyedül és kizárólag a Mindenható Úr Isten tud segíteni. Sőt olyan állapot ez, amiben Isten segítségével kívül senki és semmi más segítséget nem fogadhatunk el, legkevésbé a saját magunkét. Oly nehéz ez nekünk, egyenesen lehetetlen a számunkra, Krisztus hatalmára van hozzá szükségünk, ahhoz, hogy az Úrral cselekedjünk és az Úrral ne cselekedjünk! Olyan állapotról beszélek tehát, amiben vagy az Úr maga segít személyesen és élünk, vagy nem segít és meghalunk, de Krisztus-idegen segítséget akkor sem fogadunk el.

Emlékezzünk meg, hogy Urunk önmagán segítve leszállhatott volna a keresztről, megtehetette volna, noha gúnyolták is, mondván, hogy „ha Isten Fia vagy szállj le a keresztről és akkor mi hiszünk benned, akkor mi követünk téged.” Hatalmában állt volna akár még ezt a csodát is megtenni, ez azonban nem az Isten csodája lett volna, amely szent nevét dicsőítette volna, hanem a Sátán mindent elkárhoztató győzelme lett volna a világ felett és benne felettem is. Jézus nem szállt le a keresztről, így a megváltás megtörtént és vele együtt a mi örök szabadításunk is! Áldott legyen szent neve! Ezét a nagy győzelemért hódolok Isten előtt mostantól fogva mindörökké!

A szüntelen imádkozásnak a következő harmadik arca a hálaadó ima, görög szava a ἡ εὐχαριστία, -ας (hé eukharisztia asz) hála, hálaadás, köszönet, az εὐχάριστος, ον (eukharisztosz on) hálás jelentésű szó. 2019 óta a hírekben nagyon sokszor hallhattuk ezt a görög kifejezést, hiszen a Római Katolikus Egyház a 2020-as évben akarta megszervezni Magyarországon az Eucharisztikus Kongresszust. Az *eucharisztia* szó jelentése tehát (a gör. eu és kharisz szavakból): a „jó” és „hálaadás” párosítása. Tág értelemben: mise, vagyis az úri szent vacsorás és szeretetvendégséges hálaadó istentisztelet. E kifejezés szoros értelemben vett használata: Oltáriszentség, vagyis maga az úri szent vacsora, a Krisztus megtört teste. Már az 1. sz. végétől az Oltáriszentség jelzésére használták (*Didakhé 9, Antiochiai Szt Ignác: Levél a szmürnaiakhoz*

7,9; *Uő: Levél az efezusiakhoz 13,1*) az utolsó vacsora szavai alapján, amikor az Úr kezébe vette a kenyeret és hálát adva (gör. *euchariszeszasz*) megtörte.¹²

Szó szerint „jó hálát” jelent, ami egybecseng az új és Istennek mindenben engedelmes szívvel, ez pedig a Szentlélek által betöltött a Jézus hasonlatosságú új krisztusi ember maga. A krisztusi új emberre az jellemző, hogy szüntelenül látja az élő Istent a maga cselekvésében, ahogy Jézus is látta mennyei Atyját cselekedni. Akkor ő azt mondta, hogy az én Atyám mindenkor munkálkodik, én is munkálkodom (Ján 5:17)! A krisztusi ember látja, amint Atyja felhossa az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak (Máté 5:45). Ez a krisztusi ember tudván tudja, hogy legyen bár „plántáló”, vagy „öntöző”, azért sem a plántáló, sem az öntöző nem számít, csak a növekedést adó Isten (1Kor 3: 6-7), de mivel látja a cselekvő, a növekedést adó Istent, gyermeki szívvel feléje nyújtja a locsolót, a menyei Atya pedig maga mellé veszi az ő segítőkész gyermekét. Tudok-e ilyen atyai szeretetre hagyatkozó önfelelt gyermek lenni az Istennek?

Ez az az imádság, amelyről Jézus a hegyibeszédében tanított, hogy „keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak, azaz ráadásképpen adatnak meg nektek. Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja.” Máté 6:33-34. Pál pedig Krisztus Jézusnak ezt a tanítást úgy adta a filippi gyülekezet elé, hogy ne aggodalmaskodjatok, hanem imádságaitokban hálaadással tárjátok minden kívánságotokat Isten elé! Minden kívánságotokat! Aggodalmaskodás helyett tehát imádság, könyörgés! A krisztusi új ember szüntelenül látja a munkálkodó Urat és ennek megfelelően cselekszik, imádkozik!

Végül ennek a cselekvő imádkozásnak a negyedik arca a kérő ima, görög szava az *αἰτέω* (aiteó) – kér. A *τό αἶτημα, -ατος* (to aitéma atosz) kérés, kívánság, kért dolog, mely Jakab apostol pontosításával nem a gerjedelmeink vágyai és kívánságai, hanem annak kívánása, hogy minden dolgaimban megdicsőüljön a Szentháromság egy örök igaz Isten. Ebben a kérésben tehát nincs semmilyen önző birtoklási vágy, vagy e világgal való kérdés, semmilyen öncélú versengés, szeretetlen, mást megvetve lenéző felfuvalkodottság és kivagyiság. Ez a kérés tehát nem birtokolni akar, hanem egyszerűen csak Isten mellett állni és segítőkészen szolgálni, feléje nyújtani, - az előbbi képpel élve - a locsolót, hogy ahova nem ért el a hatalmas nagy zápor, oda az öntözővel vigyen friss vizet a hervadó virágra.

Bárcsak így, és ebben a gyermeki állapotba őrizne és tartana meg bennünket a mi Urunk, az ő eljövetele napjára, amely sokkal közelebb van most hozzánk, mint gondolnánk!

Mindent összefoglalva halljuk Istennek Igéjét a Filippi levélből:

„A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel! Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” Ámen.

Áldás: „Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt, akiről neveztetik minden nemzetség (közösség) mennyen és földön, hogy adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjete az ő Lelke által a belső emberben, hogy Krisztus lakjon hit által a szívetekben a szeretetben meggyökerezve és megalapozva, hogy képesek legyetek megérteni minden szenttel együtt, hogy mi a szélesség, hosszúság, magasság és mélység, és megismerjétek Krisztus minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy így beteljesedjete az

¹² És hálát adván, megtörte és eztmondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely ti értetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. 1Kor 11:24.

Isten egész teljességéig. Aki kéréseink és gondolataink mértékén felül is képes mindent bőségesen megtenni az ő bennünk munkálkodó ereje szerint, azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által, minden nemzedéken át örökkön örökké.” Ámen. Ef 3:14-21.